ďalšia etapa univerzitného mesta koľko prvá a to výstavba univerzitnej koleje bola t. r. dokončená a slávnostne otvorená dňa 7. mája. —sk.—

Lektorát kriminalistiky navrhuje zříditi prof. Dr. Kallab při Ústavě pro trestní právo na právnické fakultě Masarykovy university v Brně. Lektorát se uvolil převzíti vrch. policejní rada Dr. Viktor Sobotka, náměstek policejního presidenta v Brně a šéf bezpečnostního oddělení, který je znamenitým odborníkem kriminalistickým. Lze doufati, že ministerstvo na tento návrh přistoupí, neboť se tu naskytá řídká příležitost výhodné spolupráce teorie a prakse, kdy náklady na zřízení tohoto lektorátu budou zcela minimální, neboť Dr. Sobotka se uvolil převzíti na sebe úkol i s opatřením veškerých vlastních pomůcek. Dr. Sobotka je nejen praktik, nýbrž i významný teoretik, jehož naši čtenáři poznali i z referátů o nedávných přednáškách. Právnické fakultě v Brně se tím dostane cenného doplnění, jež je vlastně podle slov navrhovatele nyní už nutností. Neboť bez základních znalostí kriminalistiky vycházejí doktoři práv z fakulty bez vědomostí, jež musí býti zcela obecné každému četnickému strážmistru i každému policejnímu inspektorovi. vr.

»Silná ruka« panuje v Německu dále. Badenská vláda propustila prof. Gustava Radbrucha, čelného representanta t. zv. jihoněmecké právně-filosofické školy, proslulého zejména klasickým dílem »Rechtsphilosophie«, o němž v tomto časopise bylo nedávno referováno. Prof. Radbruch politicky náležející straně sociálně-demokratické byl ministrem spravedlnosti v druhém Müllerově kabinetě. Kš.

K navrhované reformě jednacího řádu sněmoven. Mezi rozmanitými opatřeními, jež mají býti provedena v důsledku nynějších poměrů, uváděna jest i změna jednacích řádů obou sněmoven Národního shromáždění. Mimo jiné má býti obmezeno právo interpelační, zejména má býti čeleno »zneužívání« naléhavých interpelací. Zdá se, že tato snaha spočívá na nepochopení účelu interpelací vůbec, neboť možno-li našemu parlamentu v tomto směru něco vytknouti, jest to, že práv svých nevyužívá, nikoliv že by jich zneužíval. Není pochyby o tom, že právo interpelační jest jedním z nejdůležitějších práv každého zákonodárného sboru, neboť takovýmto způsobem může co nejúčinněji vykonávati kontrolu všech odvětví správy. Náš parlament převzal nevhodnou úpravu tohoto práva z jednacího řádu rakouské říšské rady z r. 1917 a bez pokusu o nápravu připustil, že z možnosti dotázaného člena vlády odpověděti ústně neb písemně, stalo se pravidlo, že na interpelace odpovídá se písemně. Pokud pak se jedná o interpelace naléhavé, jest všeobecně známo, že za naléhavou jest uznána interpelace jedině tehdy, jestliže vládní strany za souhlasu vlády se předem usnesly, že bude podána taková interpelace a o ní provedena rozprava. Jinak interpelacím oposičních stran jest naléhavost šmahem odpírána, takže posuzovány jsou jako obyčejné interpelace a jest skutečně záhadou, v čem by bylo možno spatřovati zneužívání tohoto práva. — Jestliže by na interpelačním právu mělo býti něco měněno, bylo by to spíše jeho rozšíření, než obmezení, nebo aspoň změna praxe v tom směru, že mělo by se státi pravidlem, aby na interpelace bylo odpovídáno ústně. Vztah příslušného ministra k obsahu interpelace je zajisté zcela jiný, má-li na interpelaci ústně odpovídati a svoji odpověď i obhajovati, než když prostě podepíše jako každý jiný správní akt v ministerstvu mu připravenou odpověď, jež se vytiskne a zapadne ve spoustě ostatních sněmovních tisků. Nebylo by nutno, aby o každé odpovědi byla prováděna rozprava, avšak odpovědi samotné, třeba sebe stručnější uvedly by členy vlády v užší kontakt se sněmovnami a oživily by zájem o plenární schůze, který, o čem nemůže býti pochyby, povážlivě upadl, ježto každý ví, že se v nich nestane nic, co by nebylo již předem dohodnuto a připraveno. Stálo by též za pokus oživiti nepoužívané právo dotazu podle § 67 jedn. řádu poslanecké sněmovny (§§ 66 jedn. ř. senátu), což by bylo též ve shodě s úspornými tendencemi nynější doby, neboť by odpadl tisk dotazu i odpovědi. — Vývoj měl by tedy směřovati opačným směrem, než jakým